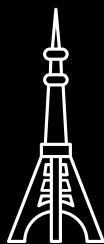

กาลิเลโอの苦惱

กาลิเลโอ โศกคดี ยุ่งเหยิง

แม้ไม่เต็มใจ แต่ปริศนาที่น่าขนงน
ท้าทายให้เขาต้องใช้หลักฟิสิกส์เข้าคลี่คลาย

ชิงาชินะ เคโงะ เขียน

อนิษา เกมเผ่าพันธ์์ แปล

กาลิเลโอไกคดียุ่งเหยิง ガリレオの苦惱

ฮิงาชิโนะ เคโงะ เทียน
อนิยา เกมเฝ้าพันธ์ เปล

GALILEO NO KUNO by HIGASHINO Keigo

© 2008 HIGASHINO Keigo

All rights reserved.

Original Japanese edition published by Bungeishunju Ltd., Japan
Thai translation rights in Thailand reserved by Booktime under the license granted by
HIGASHINO Keigo, Japan arranged with Bungeishunju Ltd.
through Japan UNI Agency, Inc., Tokyo and Arika Interrights Agency

พิมพ์ครั้งที่ 1: ตุลาคม 2561
จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ไคฟูกู-ลิท
บริษัท ไคฟูกู ครีเอเตอร์ จำกัด

ฮิงาชิโนะ, เคโงะ.

กาลิเลโอไกคดียุ่งเหยิง.-- กรุงเทพฯ : ไคฟูกู ครีเอเตอร์, 2561.
352 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. อนิยา เกมเฝ้าพันธ์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.63

ISBN 978-616-448-009-4

คลิกสั่งซื้อได้ที่

@booktime

ประธานกรรมการบริหาร: จินตนา เฉลิมชัยกิจ
กรรมการผู้จัดการ: อติฉิน เฉลิมชัยกิจ
ที่ปรึกษา: วงศ์ศิริ สังขวาสิ มียาจิ
บรรณาธิการบริหาร: วรุตม์ ทองเชื้อ
บรรณาธิการต้นฉบับแปล: วิลาสินี สาโรวงศา
บรรณาธิการพิเศษ: สัตตรา วรสุมาวงษ์ นิเวชะระ
บรรณาธิการเล่ม: นันทวัฒน์ สกตกุล
กองบรรณาธิการ: ฉัฐหทัย นำศิริวิวัฒน์, เกวลี ดวงเด่นงาม
ออกแบบปกฉบับภาษาไทย: เชนิสสา เพ็ญวงษ์
ศิลปกรรม: Vinussa
พิสูจน์อักษร: ธนภรณ์ ก๊กใหญ่
ฝ่ายการตลาด: อัครกัญฐ ชุมนุช
ฝ่ายขาย: มนูญชยา ศิริวงษ์, อุดร ปัญญาชัย
พิมพ์ที่: บริษัท ธรรมสาร จำกัด

จัดจำหน่ายโดย: สายส่งสุภาพใจ บริษัท นึก ไท้ม จำกัด
214 ซ. พระรามที่ 2 ซอย 38 แขวงบางมด เขตจอมทอง กทม. 10150
โทรศัพท์: 024152621, 024156507

คำนำสำนักพิมพ์

เมื่อต้องเผชิญหน้ากับปริศนาที่ไม่อาจเข้าใจได้ วิทยาศาสตร์จึงต้องมาหักล้าง... หนึ่งในซีรีส์กาลิเลโออย่าง “กาลิเลโอไอโซคดียุงเหยิง (Galileo no Kunou)” เล่มนี้ จึงอัดแน่นด้วยคดีชวนติดตาม ไม่ต้องสงสัยว่า ถ้าตำรวจต้องบุกไปห้องวิจัยที่ 13 ขอคำแนะนำจาก “ยูกาว่า มานานู” นักวิทยาศาสตร์อัจฉริยะแห่งมหาวิทยาลัยเทโตะแล้วละก็ คดีเหล่านี้ย่อมเหนือธรรมดา

นอกจากตัวละครที่คุ้นเคยกันดีอย่าง “ยูกาว่า มานานู” และ นายตำรวจ “คุซานางิ ชุนเป” แล้ว ยังมีตัวละครใหม่เป็นตำรวจสาวสวยมาดมั่นนามว่า “อุทสึมิ คาโอรุ” ผู้สุขุมรอบคอบและมีบุคลิกเข้มข้นเฉพาะตัว นิสัยที่ไม่ยอมแพ้ของเธอ พาเราปะทะบทสนทนาต่อล้อต่อเถียงชาญฉลาดระหว่างเธอกับคุซานางิ ซึ่งเป็นรุ่นพี่อยู่บ่อยครั้ง

ขึ้นชื่อว่านักสืบ “กาลิเลโอ” ปริศนาในเรื่องย่อมเกินกว่าจะคาดเดาได้ แดมตัวละครใหม่ยังสร้างสีสันตลอดเล่ม

สำนักพิมพ์ไต้ฟุกุ-ลิทเชื่อมั่นว่าผู้อ่านทุกท่านย่อมเพลิดเพลินกับเรื่องราวการไขคดีปริศนาต่างๆ อย่างถึงใจ

อลีน เฉลิมชัยกิจ

ผู้ก่อตั้งสำนักพิมพ์ไต้ฟุกุ-ลิท

ตุลาคม 2561

คำนำนักแปล

ความรู้สึกรักของมนุษย์นั้นยากแท้หยั่งถึง บางครั้งความหลงผิดหรือความเข้าใจผิดก็ชักนำเราไปสู่ทางที่ผิดจนยากจะกลับหลังหัน ข้ายังกลายเป็นต้นตอเรื่องปวดขมับของรองศาสตราจารย์ยูกว่า มานานุแห่งมหาวิทยาลัยเทโตะ ผู้มีนิสัยเป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร แต่ต่อให้เจตนาอยากสักแค่นั้น ปริศนาซับซ้อนซ่อนเงื่อนอย่างไร ยูกว่าก็ใช้หลักฟิสิกส์ไขให้กระจ่างได้ จนบางครั้งถึงกับทิ้งวาทะตอนนี้ได้หรือมิหนำซ้ำในเล่มนี้ยังมีตัวละครตำรวจผู้หญิงโผล่มาเพิ่มอรรถรสให้เห็นถึงความยืดหยุ่นแบบหน้าตายของอาจารย์ประจำภาควิชาฟิสิกส์สุดปราดเปรื่องผู้ได้ฉายาว่า...กาลิเลโอ!

อนิษา เกมเฝ้าพันธ์

ผู้แปล

กาลิเลโอไวกติยุงเหยิง

สารบัญ

คติที่ 1	ร่วงหล่น	8
คติที่ 2	ชักใย	60
คติที่ 3	ปิดตาย	154
คติที่ 4	ชั้นนำ	199
คติที่ 5	ยุงเหยิง	244

ガ
リ
レ
オ
の
苦
惱

ฮิงาชิโนะ เคโงะ

คดีที่ 1

ร่องหลุม

1

ดูเหมือนฝนที่ตกพรำมาตลอดจนถึงเมื่อครู่นี้จะหยุดลงแล้ว วันนี้ดวงดีจริงๆ มิทสี่อิ เเรจิดคิดคิไดยงนั้นไม่ได้ขณะก้าวลงจากรถสก็ูตเตอร์แบบมีที่ใส่ของด้านท้าย วันนี้เขาต้องวิ่งส่งของท่ามกลางสายฝนที่ตกกระหน่ำลงมา แต่โชคดีว่าที่หมายแต่ละที่ล้วนเป็นแมนชั่นแบบที่มีลานจอดรถชั้นใต้ดิน เขาจึงนำพิชซ่าไปส่งถึงห้องของลูกค้าได้โดยที่พิชซ่าไม่เปียกแม้แต่หยด

แม้พิชซ่าจะถูกบรรจุใส่กล่องเอาไว้เป็นอย่างดี แต่การถือพัสดุนำส่งซึ่งเป็นสินค้าประเภทอาหารวิ่งเที่ยวไปเที่ยวมาท่ามกลางสายฝนไม่ใช่เรื่องน่าพิศมัยเลย มิหนำซ้ำ เขายังไม่ชอบเวลาที่เนื้อตัวเปียกเฉอะแฉะด้วย

ขณะบิดกัญแจดับเครื่องสก็๊ตเตอร์ และกำลังจะก้าวไปข้างหน้า พร้อมกับกล่องพิชชาที่ถือเอาไว้ในมือ ร่มคันใหญ่ก็เสยเข้าที่หน้าของ เขาอย่างจัง เป็นเหตุให้เขาหวุดหวิดจะทำกล่องพิชชาหลุดร่วงจากมือ

मितสึอัสเงียงอุทานดัง “ฮะ” ทว่าชายเจ้าของร่มกลับเดินจาก ไปโดยไม่สนใจหรือพูดอะไรสักคำ ผู้ชายคนนั้นสวมสูทสีเข้ม ดูแล้วน่าจะ เป็นพนักงานกินเงินเดือนธรรมดา เขากางร่มเดินคุ่มๆ โดยไม่ได้สังเกตเห็น แม้แต่หน่วยว่าฝนหยุดไปแล้ว และเป็นเพราะเจ้าร่มคันนั้นนั่นแหละ คนถือ ถึงได้มองไม่เห็นทางข้างหน้า

“เดี๋ยวก่อนสิ คุณ”

मितสึอัสเงียงเรียกขณะเดินกวัดเข้าไปหา และคว้าแขนข้างที่ถือ กระจ่างของอีกฝ่ายเอาไว้

ชายคนนั้นหันกลับมา คิ้วขมวดมุ่นเหมือนหงุดหงิดเล็กน้อยที่โดน รังตัวไว้ แต่หน้าตาไม่ได้มีสิ่งน่ากลัวสักเท่าไร มิตสึอัสเงียงกล้าที่จะระเบิด ความขุ่นเคืองของตัวเองออกไปตรงๆ

“เดินชนคนอื่นแล้วทำเป็นเมินระอะ คุณเกือบทำสินค้าของผมร่วง ลงพื้นอยู่แล้วนะ”

“ฮะ...ขอโทษ” อีกฝ่ายพูดเพียงเท่านั้นก่อนจะเบือนหน้ากลับไป ทางเดิมและตั้งท่าจะเดินจากไป

“ขอโทษ พูดได้แค่นี้อะนะ”

ตอนที่मितสึอัสเงียงลั่นนั่นเอง หางตาของเขาจับภาพของสิ่งแปลก ประหลาดบางอย่างไว้ได้ วัตถุบางอย่างคล้ายเงาดำๆ หล่นวูบลงมาด้วย ความเร็วสูง

เสียวิวนาทีหลังจากนั้น หูของเขาก็ได้ยินเสียงหนักๆ เสียงนั้น เหมือนจะก้องกังวานเข้าไปถึงในช่องท้อง เมื่อเบนสายตาไปทางที่มาของ เสียง มิตสึอัสเงียงก็พบก้อนดำๆ บางอย่างกองอยู่บนพื้นถนนข้างแมนชั่น หญิงสาวที่บังเอิญเดินผ่านมาใกล้ๆ ส่งเสียงหวีดร้องพร้อมกับถอยกรูด

ไปด้านหลังในทันที

“วะ วะ ว้าย”

มិតลีอิชัยบเท้าเข้าไปใกล้เจ้าสิ่งนั้นด้วยท่าที่กล้าๆ กลัวๆ ส่วนหญิงสาวที่ส่งเสียงร้องตอนนี้อยืนหลบอยู่หลังเสาไฟฟ้าข้างๆ แล้ว

วัตถุที่เป็นก้อนสีดำนั้นแท้จริงแล้วคือร่างคน ทว่าทั้งแขนและขาหักเข้าไปในทิศทางที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ ผมยาวแผ่สยายคลุมใบหน้าจนมองไม่เห็นหน้าตาของเจ้าของร่าง แต่บางที่การไม่เห็นหน้าอาจเป็นเรื่องที่ดีกว่าก็เป็นได้ ของเหลวบางอย่างไหลนองออกมาซ้าๆ จากส่วนที่คิดว่าเป็นศีรษะ

เสียงอะอะแข็งแข็งดังขึ้นจากทางโน้นทางนี้ รู้ตัวอีกที มិតลีอิชัยพบว่ารอบด้านเขามีผู้คนมามุงดูอยู่เต็มไปหมดแล้ว

ตอนที่ไดยินใครบางคนพูดขึ้นว่า กระโดดลงมาหรือ นั่นแหละสมองของมิตลีอิชัยจึงค่อยดีความได้ว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้านี่คืออะไร

สุดยอด สุดยอด สุดยอด เรื่องจริงใช่ไหม นี่ ได้เห็นเรื่องแจ้งๆ เข้าแล้ว มิตลีอิชัยรู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาในฉบับพลัน ใจเต้นรัวขณะคิดว่าถ้าเขาเรื่องนี้ไปเล่าให้พวกเพื่อนๆ ฟัง ทุกคนจะต้องร้องโอ้โหแน่

มิตลีอิชัยไม่ได้เข้าไปใกล้ศพมากไปกว่านั้น แม้ใจจะอยากเข้าไปดูให้ใกล้กว่านี้ แต่อีกใจหนึ่งก็อดกลัวไม่ได้อยู่ดี

หูของเขาได้ยินเสียงใครบางคนพูดว่า เรียกรถพยาบาลเร็ว ต้องแจ้งตำรวจ คงเป็นเพราะคนที่อยู่รอบข้างไม่ได้เห็นช่วงจังหวะที่ตกลงมากะมังเสียงของคนเหล่านั้นจึงฟังดูสงบเยือกเย็นอย่างไรชอบกล

มิตลีอิชัยเองก็เริ่มสงบสติอารมณ์ลงได้บ้างแล้วเหมือนกัน และเมื่อเรียกสติคืนมา เขาจึงเพิ่งนึกถึงสิ่งที่ตัวเองกอดเอาไว้ในมืออย่างทะนุถนอมขึ้นมาได้

ไม่ได้การ ก่อนอื่นต้องรีบเอาของไปส่ง คิดแล้วเขาก็ประคองสภาพพิชซ่าไว้แล้ววิ่งจากไป

CONTACT US!

 @DaifuguPub

 www.facebook.com/DaifukuPUB

 www.booktime.co.th

